

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 46

Ахлоқ

Ахлоқ

Аҳком

**Амри ба маъруф ва наҳй аз
мункар**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Дувоздаҳ гуфтор аз он ҳазрат дар наҳй аз ҷидол ва мухосима бо мардум дар бораи он ҳазрат ва даъвати онон ба сӯй ин кор

1 . أَخْبَرَنَا هَاشِمُ بْنُ عُبَيْدِ الْحُجْنَدِيِّ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْهَاشِمِيِّ الْخُرَاسَانِيِّ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: إِنِّي وَاللَّهِ لَا أَعْلَمُ أَنَّ حَدِيثَكُمْ هَذَا لَتَشْمِزُ مِنْهُ قُلُوبُ الرِّجَالِ، فَأَنْبِذُوهُ إِلَيْهِمْ نَبْذًا، فَمَنْ أَقَرَّ بِهِ فَرِيدُوهُ وَمَنْ أَنْكَرَ فَذَرُوهُ! إِنَّهُ لَا بُدَّ مِنْ أَنْ تَكُونَ فِتْنَةٌ يَسْقُطُ فِيهَا كُلُّ ضَالِّعٍ وَدَاهِيَةٍ حَتَّى يَسْقُطَ فِيهَا مَنْ يَشُقُّ الشَّعَرَ بِشَعْرَتَيْنِ، حَتَّى لَا يَبْقَى إِلَّا أَنَا وَأَصْحَابِي، فَتَرْتَجِلُ إِلَى الْمَهْدِيِّ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳошим ибни Убайди Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Бар ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ворид шудам, пас шунидам ки ба ёронаш мефармояд: Ҳароина ба Худо савганд ман медонам ки дилҳои мардумон аз ин гуфтори шумо танаффури меёбад, пас андаке аз онро ба сӯяшон бияндоzed, пас ҳар кас ба он иқрои намуд барояш бияфзоied ва ҳар кас онро инкор кард раҳояш кунед! Ҳароина ногузир фитнае хоҳад буд ки ҳар мутабаҳхир ва зираке дар он фуру мерезад то ҷоие ки касе ки як мӯйро ба ду мӯй тақсим мекунад дар он фуру мерезад, то ҷоие ки ҷуз ман ва ёронам боқӣ намонем, пас ба сӯй Маҳдӣ кӯч мекунем!

2 . أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّلِقَانِيُّ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَفْصَحَ مِنَ الْمَنْصُورِ، فَسَمِعْتُهُ يَوْمًا يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: أَرَأَيْتُمْ هَذِهِ الْفِتْنِةَ الَّتِي قَدْ أَحَاطَتْ بِالْقَوْمِ؟! فَإِنَّهَا لَا تَعْنِيكُمْ وَ سَوْفَ تَظِلُّ مُدِيرَةً وَ سَتَاتِيكُمْ مِنْ بَعْدِهَا فِتْنٌ صَمَاءٌ عَمِيَاءٌ مُظْلِمَةٌ تَشْهَرُ لَكُمْ سُيُوفَهَا وَ تَبْعَثُ إِلَيْكُمْ جُيُوشَهَا وَ أَنْتُمْ جُدِيلُهَا الْمُحَكَّكُ وَ عَذِيقُهَا الْمُرْجَبُ! فَلَا تَعْجَلُوا لِعَجَلَةِ النَّاسِ وَ لَا تَغْتَرُوا بِشِدَّةِ الْبَأْسِ، فَإِنَّ الْيَوْمَ يَوْمَ الْأَخْرَابِ وَ لَيْسَ بِيَوْمِكُمْ وَ سَيَذْهَبُ قَرِيبًا فَيَذْهَبُونَ مَعَهُ ثُمَّ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ يَصْعَدُونَ فِيهِ فَلَا يَجِدُونَ دُونَكُمْ وَ يَنْزِلُونَ فِيهِ فَلَا يَجِدُونَ دُونَكُمْ فَيُهْرَعُونَ إِلَيْكُمْ كَمَا يُهْرَعُ الْإِبِلُ إِلَى بَقِيَّةِ الْمَنْهَلِ! قُلْنَا: أَفَنَدْعُوهُمْ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ؟ قَالَ: أَدْعُو بِشَرَائِطِ اللَّهِ مَنْ رَجَوْتُمْ إِبَابَتَهُ وَ لَا تَأْخُذُوا جُيُوبَ الْكَارِهِينَ وَ لَا تَجْرُوا أَكْصَامَ الْمُعْرِضِينَ فَإِنَّمَا عَلَيْكُمْ الدَّعْوَةُ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ الْهِدَايَةُ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾!

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдуррахмони Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Аҳадеро (чи ба Форсӣ ва чи ба Арабӣ) фасхетар аз ҳазрати Мансур надидам, пас рӯзе шунидам ки ба ёрони худ мефармояд: Оё ин фитнаҳое ки қавмро дар миён гирифтанд

мебинед?! Ҳароина онҳо ба шумо марбут намешаванд ва ба зудӣ рӯйгардон мешаванд ва пас аз онҳо фитнаҳои кару кӯр ва торике ба суроғи шумо меоянд ки шамшерҳошонро барои шумо бараҳна ва лашкариёнашонро ба сӯй шумо равона мекунад, дар ҳоле ки шумо дармонгари шутури песашон ва нахли гаронбори дар ҳифозашон ҳастед! Пас бо ачалаи мардум ачала накунад ва ба шиддат гирифтани даргирҳо фирефта нашавед; Чароки имрӯз рӯзи гурӯҳҳо аст ва рӯзи шумо нест ва ба зудӣ меравад ва онон низ бо он мераванд, сипас бар мардум рӯзе меояд ки дар он боло мераванд ва касе чуз шуморо намеёбанд ва пойин меоянд ва касе чуз шуморо намеёбанд, пас ба сӯй шумо мешитобанд ҳамон тавр ки шутирон ба сӯй боқӣ мондаи (об дар) обишхур мешитобанд! Гуфтем: Оё бо ин васф, ононро ба сӯй ин кор даъват кунем? Фармуд: Бошароити Худованд ҳар кас ки ба иҷобати Ё умедвор ҳастедро даъват кунед ва геребони касе ки алоқае (ба ин кор) надорандро нагиред ва остини касоне ки (аз он) рӯй мегардонандро нагиред (яъне беш аз ҳад исрор накунад); Чароки бар шумо танҳо даъват аст ва ҳидоят бар шумо нест <<Ва Худованд ҳар касро ки бихоҳад ба роҳӣ рост ҳидоят мекунад>> (Бақара/ 213)!

Шарҳи гуфтор:

Вожаи «الْمُحَكِّكُ» дар гуфтори фасиҳи он ҳазрат ба маънои чӯби муҳкаме аст ки дар замин насб карда бошанд то шутури чараб, баданашро ба он бисояд ва дармон шавад, ҳангоме ки шутирони бисёреро дармон карда бошад ва «الْعَذِيقُ الْمُرَجَّبُ» ба маънои нахли гаронборе аст ки шохаҳои онро ба гирди хӯшаҳояш печида ва баста бошанд то бод натавонад ба онҳо осебе бирасонад ва бо ин васф, муроди он ҳазрат аз иборати «أَنْتُمْ» «جُذَيْلُهَا الْمُحَكِّكُ وَغَذِيقُهَا الْمُرَجَّبُ» ин аст ки ёронаш ба баракати тарбияти он ҳазрат, монанди чӯби муҳкам ва корозмудае насб шуда дар замин ҳастанд ки фитнаҳои оянда монанди шутури пес, худро ба онон месоянд то дармон шаванд; Ҳамчунонки таҳти раҳбарии маъсумонаи он ҳазрат, монанди нахли гаронборе бо хӯшаҳои баста шуда ҳастанд ки бодҳои фитанҳои оянда наметавонанд ба онон осебе бирсонанд.

3 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: كُنْتُ أَنَا وَالحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ وَ مُحَمَّدٌ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عِنْدَ الْمَنْصُورِ فِي بَيْتِهِ، فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا وَقَالَ: إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ الَّذِي أَنْتُمْ عَلَيْهِ سَيُكْرَهُ وَيُطْلَلُ وَ تُأْخَذُ رَوَاتُهُ وَ يُسَاءُ إِلَى مَنْ يُظْهِرُهُ جَهْلًا وَ عُذْوَانًا! فَكُفُّوا عَنِ النَّاسِ وَ لَا تَدْعُوا إِلَى أَمْرِكُمْ مَنْ لَيْسَ لَهُ بِأَهْل! أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ لَهُ أَهْلًا ذَخَرَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي عِلْمِهِ فَإِذَا شَاءَ أَدْخَلَهُمْ فِي ذَلِكَ لَا يَرِيدُ وَاحِدًا وَ لَا يَنْقُصُ! ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Ман ва Ҳасан ибни Қосим ва Муҳаммад ибни Иброҳим назди Мансур дар хонаи он ҳазрат будем, пас ба мо мутаваҷҷеҳ шуд ва фармуд: Ҳароина ин амре ки шумо бар он ҳастед инкор хоҳад шуд ва ботил шумурда хоҳад шуд ва ровиёнаш дастгир хоҳанд шуд ва ба касоне ки онро изҳор медоранд аз рӯй нодонӣ ва душманӣ баде хоҳад шуд! Пас аз мардум даст бардоред ва касе ки аҳлаш нестро ба сӯй амратон даъват накунед! Оё намедонед барои он аҳле ҳаст ки Худованди мутаъол онро дар амали худ захира кардааст ва ҳаргоҳ бихоҳад онро ба он дохил мекунад ва як нафарро намеафзояд ва кам намекунад?! <<Ҳароина Худованд ба қораи расанда аст, Худованд барои ҳар чизе андозае қарор додааст>> (Талок/ 3)!

4 . أَخْبَرَنَا صَالِحُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّبْزَوَارِيُّ، قَالَ: قَالَ لَنَا الْمَنْصُورُ: لَا تُحَدِّثُوا النَّاسَ بِمَا لَا يَعْرِفُونَ! أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكَذِّبُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ؟! إِنَّ مِنْ الْقُرْآنِ آيَاتٍ لَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهَا إِلَّا اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ، مِنْهَا قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾! فَكُفُّوا عَنِ هَؤُلَاءِ السَّفَلَةِ وَ لَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَمْرِكُمْ! فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَمْ يَزَالُوا فِي ضَلَالٍ وَ اخْتِلَافٍ فِي الدِّينِ وَ تَبْدِيلٍ لِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ وَ إِظْهَارِ الْبِدْعِ وَ إِبْطَالِ السُّنَنِ وَ اتِّبَاعِ الْجَبَابِرَةِ مُنْذُ قَبِضَ اللَّهُ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ إِلَى يَوْمِهِمْ هَذَا! فَذَرُوهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Солеҳ ибни Муҳаммади Сабзаворӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳазрати Мансур ба мо фармуд: Ба мардум чизе ки дарк намекунаандро нагӯед! Оё дӯст медоред ки Худованд ва Паёмбарашро тақиб кунанд?! Ҳароина оёте аз Қуръон ҳастанд ки таъвили онҳоро ҷуз Худованд ва росихони дар илм намедонанд, яке аз онҳо ин сухани Худованди баландмартаба аст ки фармудааст: <<Ба дигароне аз онон ки ҳанӯз ба онон мулҳақ нашудаандро (бар меангезад) ва ӯ иззатманди ҳаким

аст>> (Ҷумъа/ 3)! Пас аз ин фурумоёгон даст бардоред ва ононро ба коратон даъват накунед; Зеро ба касе ки ҷонам ба дасти Ёст савганд ҳамвора аз рӯзе ки Худованд Паёмбараш саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва салламо ба назди худ бурдааст то имрӯз, дар ҳоли гумроҳӣ ва ихтилофе дар дин ва дигаргун кардани чизе ки Худованд дар китобаш низил кардааст ва ошкор кардани бидъатҳо ва таътил кардани суннатҳо ва пайравӣ кардан аз ҷабборон будаанд! Пас ононро во гузоред ки фуру раванд ва бозӣ кунанд то рӯзе ки ваъда дода мешавандро бубинанд!

5 . أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْمَنْصُورِ فِي مَجْلِسٍ وَكَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَهُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ فَيُجِيبُهُمْ، فَلَمَّا فَرَعُوا مِنْ أَسْئَلَتِهِمْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ آتَاكَ عِلْماً لَمْ يُؤْتَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَ قَدْ وَعَدْنَا عَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ رَجُلًا يَخْرُجُ مِنْ هَذِهِ الْبَلَدَةِ يُقَالُ لَهُ الْمَنْصُورُ يُوْطِئُ لِلْمُهْدِيِّ سُلْطَانَهُ وَ أَنْتَ مَعَ عِلْمِكَ هَذَا وَ دَعْوَتِكَ إِلَى الْمُهْدِيِّ يُقَالُ لَكَ الْمَنْصُورُ، فَهَلْ أَنْتَ هُوَ؟ قَالَ: مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ النَّاسِ! فَلَمَّا أَلَحَّ عَلَيْهِ الرَّجُلُ قَالَ: لَوْ أَنَّكُمْ قُلْتُمْ مَا قُلْنَا وَ سَكَتُمْ عَمَّا سَكَتْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَكُمْ! فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنَّهُمْ يُعَيِّرُونَكَ وَ يَقُولُونَ لَوْ جَاءَ ذَلِكَ الَّذِي وَعَدْنَا لَتَظَاهَرَ لِلنَّاسِ وَ لَمْ يَسْتَرِزْ عَنْهُمْ! قَالَ: كَذَبُوا! أَمَا بَلَّغْتُمْ قَوْلِي عَلَيْهِ: «أَلَا وَ إِنَّ مَنْ أَدْرَكَهَا مِنَّا يَسْرِي فِيهَا بِسِرَاجٍ مُنِيرٍ وَ يَحْدُو فِيهَا عَلَى مِثَالِ الصَّالِحِينَ لِيُحِلَّ فِيهَا رِيقًا وَ يُعْتَقَ فِيهَا رِقًا وَ يَصْدَعَ شَعْبًا وَ يَشْعَبَ صَدْعًا فِي سُتْرَةٍ عَنِ النَّاسِ لَا يُبْصِرُ الْقَائِفُ أَثَرَهُ وَ لَوْ تَابَعَ نَظَرَهُ»؟ قَالَ الرَّجُلُ: إِنَّا نَدْعُو النَّاسَ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ وَ رَبِّمَا نُخَاصِمُهُمْ! قَالَ: إِنَّاكُمْ وَ الْخُصُومَةُ فَإِنَّهَا تَشْغَلُ الْقَلْبَ وَ تَوْرِثُ النِّفَاقَ وَ تَكْسِبُ الضَّغَائِنَ! إِنَّمَا عَلَيْكُمْ الدَّعْوَةُ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ الْخُصُومَةُ! قَالَ الرَّجُلُ: كَيْفَ لَا نُخَاصِمُهُمْ وَ هُمْ يَسْأَلُونَنَا؟ قَالَ: إِذَا سَأَلُوكُمْ لِإِخَاصِمُوكُمْ فَلَا تُجِيبُوهُمْ وَ قُولُوا لَهُمْ: «اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ»!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруф моро хабар дод, гуфт: Ба ҳамроҳи ҳазрати Мансур дар маҷлисе будам ва мардум дар бораи ҳар чизе аз он ҳазрат мепурсиданд ва он ҳазрат посух меод, пас чун аз пурсишҳои худ фориғ шуданд, марде ба он ҳазрат гуфт: Худованд ба ту илме дода ки ба аҳаде аз ҷаҳониён навода, дар ҳоле ки ба мо бо забони Паёмбараш мардеро ваъда додааст ки аз ин сарзамин берун меояд ва ба ӯ Мансур гуфта мешавад ва барои ҳукумати Маҳдӣ заминасозӣ мекунад ва ба ту низ бо вучуди ин илмат ва даъвате ки ба сӯй Маҳдӣ мекуни Мансур гуфта мешавад, пас оё ту ҳаму ҳасти? Фармуд: Ман ҷуз яке аз мардум нестам! Пас чун он мард бисёр пофишорӣ кард,

он ҳазрат фармуд: Агар шумо чизе ки мо мегӯйедро бигӯйед ва чизе ки мо маскут мегузоредро маскут бигзоред бароятон беҳтар аст! Пас он мард гуфт: Онҳо туро сарзаниш мекунад ва мегӯянд агар он касе ки ба мо ваъда дода шуда аст омада буд худро ба мардум нишон медод ва аз онон пинҳон намешуд! Фармуд: Дурӯғ мегӯянд! Оё сухани Алӣ дар бораи ӯ ба онон нарасидааст ки фармуд: <<Огоҳ бошед! Касе аз мо ки он давронро дарк мекунад бо чироғи фурузон дар он гом бар медорад ва по бар ҷойи пой солеҳон мегузорад, то бандеро дар он бигушояд ва асиреро дар он бираҳонад ва ҷамъеро дар он пароканда созад ва парокандагонеро дар он гирд оварад, дар ҳоле ки аз мардум пинҳон аст, то ҳадде ки ҷустуҷугарон аз ӯ асаре намебинанд агарчи пай дар пай назар мекунад>>! Он мард гуфт: Мо мардеро ба сӯй ин амр даъват мекунем ва чи басо бо онон ба муҳосима (яъне муҷодилаи ҳасмона) мепардозем! Фармуд: Аз хусумат бипарҳезед; Чароки он зехнро даргир мекунад ва нифокро пади меоварад ва кинаро касб менамояд! Вазифаи шумо танҳо даъват аст ва хусумат вазифаи шумо нест! Он мард гуфт: Чигуна бо онон муҳосима накунем дар ҳоле ки аз мо мепурсанд?! Фармуд: Ҳаргоҳ барои ин манзур аз шумо пурсиданд ки бо шумо муҳосима (яъне муҷодилаи ҳасмона) кунанд, ба онон посух надихед ва бигӯйед: <<Худованд Парвардигори мо ва шумост, корҳои мо барои ҳудамон ва корҳои шумо барои худатон аст, миёни мо ва шумо баҳсе нест, Худованд миёнамон ҷамъ мекунад ва бозгашти (ҳамамон) ба сӯй Ёст>> (Шӯро/ 15)!

6 . أَخْبَرَنَا وَلِيدُ بْنُ مَحْمُودٍ السَّجِسْتَانِيُّ، قَالَ: قَالَ لِي الْمَنْصُورُ: إِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّكَ تَدْعُو النَّاسَ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ فَتَكْثُرُ عَلَيْهِمْ! قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا كَتَبَ عَلَى عَبْدٍ أَنْ يَدْخُلَ فِي هَذَا الْأَمْرِ كَانَ أَسْرَعَ إِلَيْهِ مِنَ الطَّيْرِ إِلَى وَكْرِهِ! ثُمَّ قَالَ: حَرَامٌ عَلَى عَبْدٍ كَذَبَ الْحَقِّ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَنْ يُؤْمِنَ بِهِ أَبَدًا إِلَّا أَنْ يَكُونَ شَاكًّا أَوْ يَكُونَ مِنَ الْمُعَارِينَ! قُلْتُ: وَمَنْ الْمُعَارُونَ؟! قَالَ: الَّذِينَ أَعَارَهُمُ اللَّهُ الْإِيمَانَ ثُمَّ سَلَبَهُمْ! أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾!؟

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Маҳмуди Сачистонӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳазарти Мансур ба ман фармуд: Ман огоҳӣ ёфтам ки ту

мардери ба ин кор фаро меҳонӣ, пас бо онон зиёд баҳс мекуни! Гуфтам: Бале, фармуд: Ин корро накуни; Чароки ҳаргоҳ Худованди балндмартаба бар бандае навишта бошад ки ба ин кор дохил шавад, ба он сариштар аз паранда ба ошонааш дохил мешавад! Сипас фармуд: Бар бандае ки ҳақро дар бори нахуст тақзиб кард ҳаром (яъне муҳол) аст ки дигар ба он имон оварад, магар инки шак кунанда ё аз ория гирандагон бошад! Гуфтам: Ория гирандагон киёнанд?! Фармуд: Касоне ки Худованд имонро ба онон ория медиҳад ва сипас аз онон вопас мегирад! Оё сухани Ёро нашунидаи ки мефармояд: <<Ба дилҳо ва дидагонашонро бар мегардонем ҳамон тавр ки нахустин бор ба он имон наёварданд ва ононро дар туғёнашон во мегузorem то саргардон бошанд>> (Анъом/ 110)?!

7 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: لَا تُحَدِّثُوا النَّاسَ بِمَا لَا يَعْرِفُونَ فَيَطْغَوْا وَيَكْفُرُوا! إِنَّ مِنَ الْعِلْمِ لَصَعْبًا ثَقِيلًا لَوْ حَمَلْتَهُ الْجِبَالُ عَجَزَتْ عَنْ حَمْلِهِ! فَلَا تَحْمِلُوهُ عَلَى الْأَعْنَاقِ الضَّعِيفَةِ الْخَاضِعَةِ لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَتَكْسِرُونَهَا كَمَا يَكْسِرُ الْقَصَابُ عُنُقَ الْبَعِيرِ! فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: أَمَّا حَدَّثَهُمْ بِمَا لَا يَعْرِفُونَ! فَالْتَفَتَ إِلَيَّ وَقَالَ: لَا وَاللَّهِ! إِنَّمَا حَدَّثْتَهُمْ بِمَا يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ! حَدَّثْتَهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Муҳаммади Балхӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам ҳазарти Мансури мефармояд: Ба мардум чизе ки наmeshиносандро нагӯяд ки сар мекашанд ва мункир мешаванд! Ҳароин баҳше аз илм бисёр душвор ва сангин аст, то ҳадде ки агар кӯҳҳо онро бардоранд аз ҳамли он нотавон мешаванд! Пас онро бар гарданҳои заъиф ва хозеъ дар барбари зиндагии дунё нагузored ки онҳоро мешиканед, ҳамон тавр ки қассоб гардани шутури (қурбони) ро мешиканад! (Абдуллоҳ мегӯяд:) Дар ин хангом ман бо худам гуфтам: Оё ӯ худ ба онон чизеро нагуфт ки наmeshиносанд?! Пас он ҳазарт ба ман рӯй намуд ва фармуд: На ба Худо савганд! Ман танҳо чизеро ба онон гуфтам ки мешиносанд ҳамон тавр ки писаронашонро мешиносанд! Ман китоби Худовандро ба онон гуфтам!

8 . أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَتَلَانِيُّ، قَالَ: قَالَ لِي الْمَنْصُورُ: لَا تُخَاصِمُوا النَّاسَ فِينَا، فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ اسْتَطَاعُوا أَنْ يُجِبُونَا لِأَجْبُونَا! قُلْتُ: وَ مَا يَمْنَعُهُمْ مِنْ أَنْ يُجِبُوكُمْ؟! قَالَ: مَا فِي بُطُونِهِمْ!

Тарҷумаи гуфтор:

Юнус ибни Абдуллоҳи Хатлонӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳазрати Мансур ба ман фармуд: Бо мардум дар бораи мо бигӯ мағӯ накунад: Чароки мардум агар метавонистанд моро дӯст дошта бошанд, хатман дӯст медоштанд! Гуфтам: Чи чизе ононро боз медорад аз инки шуморо дӯст дошта бошанд?! Фармуд: Чизе ки дар шикамҳошон аст!

9 . أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطُّهْرَانِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: أَدْعُو النَّاسَ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ؟ قَالَ: اغْرِضْهُ عَلَيْهِمْ وَلَا تُخَاصِمَهُمْ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳасан ибни Қосими Техронӣ моро хабар дод, гуфт: Ба Мансур гуфтам: Оё мардумро ба ин кор даъват кунам? Фармуд: Онро бар онон арза кун, вале бо онон бигӯ мағӯ накун!

10 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ عَبْدِ الْقَيْŪمٍ، قَالَ: قَالَ الْمَنْصُورُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعُ يُمُتَنَ الْقُلُوبُ: الذَّنْبُ عَلَى الذَّنْبِ وَكَثْرَةُ مُنَاقَشَةِ النِّسَاءِ وَمُمَارَاةُ الْأَحْمَقِ تَقُولُ وَيَقُولُ وَلَا يَرْجِعُ إِلَى خَيْرٍ أَبَدًا وَمُجَالَسَةُ الْمَوْتَى! قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا الْمَوْتَى؟ قَالَ: كُلُّ غَنِيٍّ مُتَرَفٍّ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдссалом ибни Абдулқайюм моро хабар дод, гуфт: Мансур фармуд: Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам фармуд: Чаҳор чиз дилро мемиронанд: Гуноҳ бар рӯи гуноҳ ва ҷарру баҳси бисёр бо занон ва ҷидол кардан бо аҳмақ ки ту бигӯйи ва ӯ бигӯяд, дар ҳоле ки ӯ ҳаргиз ба сӯй хайр боз намегардад ва ҳамнишинӣ бо мурдагон! Гуфта шуд: Эй Расули Худо! Мурдагон киёнанд? Фармуд: Ҳар сарватманди бедор!

11 . أَخْبَرَنَا هَاشِمُ بْنُ عُيَيْدٍ الْخُجَنْدِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: طُوبَى لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا وَتَرَكَ الْكِبْذَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا وَتَرَكَ الْقِصَاصَ وَإِنْ كَانَ مَنْصُورًا!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳошим ибни Убайди Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур мефармояд: Хушо ба ҳоли касе ки ҷидолро тарк кунад агарчи бар ҳақ бошад ва дурӯғро тарк кунад агарчи ба мазоҳ бошад ва қасосро тарк кунад агарчи мавриди ҳимояти (қонун) бошад!

12 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: مِنْ أَكْثَرِ النَّاسِ حُطَاءً مَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ صَادِقٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Шундаман Мансур мефармояд: Аз бархурдортарин мардум касе аст ки ҷидолро во мениҳад дар ҳоле ки рост мегӯяд!

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исломи»
ошно шавед.

